

גבעת-חיים

25 ✓

עלון פנימי

הקיבוץ המאוחד

עלון מס' 1018

יד בחשון תשל"ד
9 בנובמבר 1973

א ח י ה ט נ ק י ס י ס

... לגשמת רעינו שהלכו למלחמה
וממנה לא שבו ...

רציחי לספר לך על אחי, מפקדי הסנקים, וכבדו המילים. רציחי לספר לך על המפ"ים והמג"דים
בצריחים, אחי משכבר הימים עד שבאני צו השחיקה והחורטה.
רציחי, לשתף אותך במראות עיני, בשמע אזני, להביאך עמי אל המקום שם מהדהדים צלילי הכאב
הזועמים במעמקים. רציחי לספר לך על הכובד המר שניבט מקרבות סנקים עקשניים ויבעים המסוככי
על ביחנו בצפון הרחוק במקום שנפתחה הרעה.

אבל יותר מכל ביקשתי לספר על אנשים, על רעי משכבר הימים שהלכו כל חייהם, בבלי דעת, על קו
המאזניים הנטוי, השביר, שחציו היים וחציו מותה. רציחי שהדעי, יש כובד בבלדות, יש אש
בקני החוחחים, והשרשראות העייפות שוקעות עמוק בעפר הניגר כשנשמות סנקיסטים פורחות באויר
הרחוק של וויתור אחרון.

עח יתנגש ברזל ברזל ניצוצות מתעופפים. עח יהלמו שריונים בשריונים מחנוצצות, גוועות נפשות
אבודות בכנפיים אפורות מרחיקות נדוד. איש ואיש ונתיבו על ארץ, איש ושבילו בנתיב הכוכבים.
מה אספר לך על גבורות שעלו ונבעו כמעיינות של ישע, שפרצו כמבועים של דם מחזות וצווארים.
לא אספר לך על אנשים, רעי משכבר, שהפלדה היחה מחסה להם וביח ומשכך לעת צרה, יום ועוד
לילה, שבוע ועוד שבועיים.

שם, נעים, שם מנמנים בשעות ארוכות ולאות של לא יום ולא לילה, צנופים, כווצים, מכרסמים
בסקויטים מחופים בטרדינים או חלבה ושוחים מיס מג'ריקנים שחורים של פלסטיק תוך שהם מדליקים
מטרות על קו אופק חדש, דועך.

רעי שלי, חפרפרות הפלדה הבלתי נכנעות שמבעד לאבק זקנס חרוש הפיוח נובט עכשיו אפר שיבה רעננה.
אחי שלי, שכוכי הברזל ומחילות הפלדה הנעות הפכו להם גם בית, גם שולחן, גם ערש יצוע,
גם קבר, גם תקוות חיים היחידה.

אלהי שלי, שם במרחלים, שם תחת חופת הברזל האילמח שכפיה הר כגיגית על בניך, שם חן כח, שם
תן ישע.

סנקיסטים יהודים במרחבי עולמך השוחק, מי כמוך באלים ה'. מי כמוך באלמים. רואה הכל ושוחק.
אתה רואה הכל, יודע ראשית דברים ואחריתם ומחריש.

ואני ילוד אשה, תולעת לא-איש ששחו עיני מראות ועששו עיני מהביך מגשש אליך בזעקה עיוורת,
זעקה עמומה מדמעות.

אמור, אמור, מדוע סנקיסטים מתאדים בזעם להכותיך אל טוהר שמי טל ומסר ושלגים.

בינות ללוחמים ההלכתי, נכרך על צווארם, חש בעורפם הכהה הקשוי, בעיני הקרועות לרוחה
ואפרכסותי המעורות, עד הייתי.

גם השירה עדות היא, וגם ישראל עדים. לעד המלך הייתי, מלך מלכי המלכים. עם של עדים אנחנו.
יסוריני מעידים ומעשינו.

לו להמית נפשם המועדת-למות, הנותנת-חיים אהיה משורר -

לו כל דליקותיהם בלבי תוקדעם, אפר גופם לו שערי יהפוך לבן. לו דמעותי יערו אל עורקיהם
שיבשו. לו אהיה לפה להרוגים, לו יהא בי קשב לחיים, זרועות לאמצם, שפתיים למצנפת דמעותיהם
צמאום האהבה. לו באהבתי, עלומיהם אשיב.

אני ראיתי אותם מוארים באלומות הארטילריה הכבדה, סחופים בסופוח הקטיושוף, תחת מטח הטילים
הצולפים ללא רחם. עם מהומה ללא-חם שבלב.

(המשך מהדף הקודם)

מעטים מול רבים. אלהי, מה רבו צרי הקמים עלי. חמיד מעטים מול רבים, עיחיים אחד - יחיד מול רבים.

דגן בחורים. שעל גבם חרשו, ושחנו אילי הברזל והנפט וגרעינים לא נישחק. אבי נשאתי אתי אח אימת בידותם. שמעתי את תפילתם החנוקה, את תעצומות הגבורת הנפש המאמינה הנושמת המהפכת את גלגל הנסיגה והבלימה אל ההסתערות ההודפת 'אחור.

האזנתי לרוח הצרוד של רשתות האלחוס היובשניות. ראיתי עמידה עיקשת נמשכת, בלתי-בלאית, שמעונות כוחה שותים לא מהעולם הזה והנחותנות לנו אח עולמנו זה.

הנה כי כן הדברים מצטללים ענה קמעה. אחרי מהומת ההפסעה, אחרי הערפל וההלם המחשמל, השמים מתבהרים, וממרח העומק נחשף משהו, מתפענח דבר מה. מבעד למסך הסקט שנפרש על אש החזית העצורה מפציע אור האמת. הכל מחוויר קמעה ואתה יודע שאין כך מתום.

מקומה חדשה נפתחה, מה שהיה לא הוא שיהיה. תיקון המציאות יחחיל כמו חמיד מן היחיד. השבון הנפש - מן הנפש הפרטית. מתוכם יצמח התקון והשינוי הכללי. חסאי יחיד חולפים עוברים במוחו. חסאי ציבור אינם עוברים מן העולם כי אין הציבור מת. הקשר העתיק שבין חסאים לפורענות ישוב להיות אמת חיים. את המתים לא נשיב לחיים, אבל כוחות חיים רבים נוכל להשיב לעצמנו באורס של הנופלים ואיתם יחד ללכת. הדרך חמשך והסבל אולי יגבר. הייסורים יחזרו למימד האמיתי שלהם בחיי היהודים. האשליות ומשיחיות הסקר יגוזו יחד עם ספיחי מעשים מטלים. נמשיך ללכת לבקש תשובות חברתיות לבעיות חברתיות, מענה פוליטי לשאלות פוליטיות. ותשובה של אמונה, חשובה של מאמינים, להמשך דרכו של עם נרדף, עם נצחי.

יריב בן-אהרון

*** **

פירוש פתח

במסיבת ליל שבת 2.11.73 סיפרו 3 מחברינו המגוייסיים שביקרו בבית באוהו ערב. כאן נכתב רק תמצית דבריהם של שניים:

סיפורו של ע: בד בא ר י :

אין הפעם שירי נצחון, אבל סיפורי גבורה והקרבה יש רבים. איזה חדהמה נפלה עלינו כאשר נזרקנו מהשקט והשלווה של יום הכיפורים לתוך חופת האש של המלחמה הזאת. הסיכון היה מיד גדול מאוד: אם הינצל היום - ודאי חיהרג מחר.

התקופה שמאז מלחמת "ששת הימים" הסכיחה מאיתנו כמעט הכל. לא האמנו עוד לערבים. לא האמנו שהחיל הערבי השתנה. אבל הוא השתנה. אני שייך לטירת. הג'יפים שלנו לא נעים רק בקוח הראשון אבל במערכה זו היתה גם חשיבות רבה לקו השני והשלישי, שם הרזרבות שלנו. הייתי בהפקיד על-יד המפקדה של החזית המרכזית. משיחות רבות שמעתי בין מפקדים לבין המפקדה קבלתי תמונה ברורה על הנעשה. החייל יודע אצלנו את המוטל עליו. אבל אינו יודע, בדרך כלל, את המתרחש סביבו באיזור ואת המתרחש ביהר החזיתות.

היו שני שלבים במלחמה הזאת: 1. הבלימה שארכה כל השבוע הראשון. 2. ההחפפה שלנו על-ידי חציית התעלה.

הימים הקשים ביותר היו הראשונים, של הבלימה. ההמתנה היתה גדולה כאשר הומיעו בכת-אחס 2 חטיבות מצריות משוריינות מול החזית שלנו שהיתה ריקה כמעט לחלוטין. למרות ההתנגדות העקשנית וההקרבה והלחימה העקשנית - נמלו כמעט כל המעוזים לידי המצרים. אמנם המעוזים הגנו על היושבים בתוכם אבל המרחקים בין אחד לשני היו גדולים מאוד וללא הגנה בכלל. לחימתם של המעוזים בימים הראשונים איפשרה את התארגנותם של כוחות המילואים והתבצרותם בקו חדש. גם אחרי כניסת המילואים לקרבות מנה הצבא המצרי פי 4 ופי 5 מהצבא שלנו. בהתקפותיהם השתלבו טנקים וארטילריה וחיל רגלים. חיל הרגלים מנה אלפים רבים. לעומתם היו כוחותינו מרושים למרחקים עצומים וקשר והספקה גרמו אצלנו בעיות. למעשה לא היתה לנו תשובה מהאימה להמוני המונים כאלה של חיל הרגלים של האויב. לפעמים ממש לא ידענו מה לעשות נגד המונים כאלה.

הנשק הקטלני של המצרים היו הטילים. הטילים מבעו בטנקים שלנו בדייקנות. חיל השריון שלנו הוכיח העזה וגבורה כאשר לחמו שעה אחרי שעה ויום אחרי יום מול הטילים האלה. פעולת מטוסינו היתה מוגבלת בגלל קרבת הטילים נגד מטוסים שמעבר לתעלה.

(המשך מדף 3)

טילים אלה של המצרים היו בתוך עמדות בינוניות בנויות ומוגנות היטב ואז לא יכולנו להגיע אליהם והם שלטו בשטח. כל העמדות שלנו היו בטוחות הארטילריה המצרית והיו כל הזמן תחת אש. כל טנק שלנו נשאר אחרי יום קשה של קרבות ללא דלק וחחמושת וקווי ההספקה שלנו היו משוברים. המצב בימים הראשונים היה עבורנו קשה מאוד וכמעט ללא סיכוי. בלילות לא היו קרבות. אצלנו בגלל חוסר כוח אדם ועייפות. מדוע המצרים לא התקיפו אותנו בלילות לא מובן לנו עד היום תקוותינו היחה שצה"ל יגמור ברמה הסורית ומשם נקבל תגבורת. ובאמת זה מה שהציל את המצב. בגולן התייצבו הקוויים ואז לקחו את האוגדה שלנו אחורנית והחליפו אותנו בכוחות חדשים. נתנו לנו יומיים של שינה, מנוחה והתארגנות מחדש. החלפנו כח ובאותם יומיים תיקנו את הטנקים שלנו והכנו טנקים נוספים מתוך השלל שנפל לידינו בקרבות. וביום השלישי התחיל המבצע הנועז: חציית התעלה לצידה המערבי.

קדם לזה ריכוז עצום של כוחות צה"ל. הפיקוד על המבצע הוטל על אריק שרון. איך להפוך אותו אישית למנהיג. הוא ביצע תכנית מוכנה מזמן, עליה עבדו מיטב המוחות שלנו. אבל הוא עשה עבודה יפה. פעם היה צריך להחליט למי לתת עדיפות של התקדמות וחצייה. בניית הגשר והעברת הראשונים עלה לנו בקורבנות יקרים. בליל ראשון, ביום ב' 15.10.73 עברו רק 10 טנקים. בהדרגה, ימים ולילות, העברנו את כל הכוח. השיטה הייתה לא להתפרש לרוחב אלא לפרוץ בכל הכוח פריצה צרה לעומק של קווי האויב. והשיטה הצליחה. ביום אחד כיתרנו במלקחיים דביזיה מצרית שלמה והשמדנו כ- 100 טנקים וכל זה ללא אבירה של טנק אחד. מספרים על מפקד אחד, נכה מלחמת "ששת-הימים", קטוע שתי רגליים, שפיקד מחוץ צריח פתוח על הטנקים שלנו והוביל אותם לנצחון. עם זאת, היו לנו גם פעות קשות. האויב הרס לנו את הגשרים שלנו, ניתק אותנו מההספקה ורק נשאר לנו פרוזדור צר. ההגנה עליו ועל גשרים נוספים היחה קשה ועקובה דם.

חציית התעלה והעברת כוח ניכר לגדה המערבית איפשרו לנו ללחום נגד הטילים האנטי-אוויריים הרוסים. על-ידי חיטול טילים אלה סילקנו את הסכנות הגדולות למטוסים שלנו ששוב יכלו להשתלב בלחימה שמעבר התעלה. פעילות חיל האויר היחה גורם מכריע בקרבות של הימים האחרונים.

השריון פרץ קדימה, השאיר בצדדים מטרת חשובות פחות ודהר אל עמדות סוללות הטילים. ההתקדמות אחרי הצליחה קודם כל מערב לעומק השטחים ורק אחר-כך צפונה לכיוון איסמאליה ודרומה לכיוון העיר סואץ. עם הצליחה עברה היוזמה בכל החזית המצרית לידינו עד להפסקת האש.

במלחמה הזאת טבלנו אבידות רבות ואנו כואבים אותם מאוד. צה"ל הוכיחה כושר עמידה בלתי רגיל ונכונות להקרבה של הצבא הסדיר וכוחות המילואים וצבא הקבע ביחד. קיימת מסירות ללא גבול וניהול הקרבות על-ידי מפקדים מוכשרים מאוד.

סיפורו של אהרון ש :

כהייל מן השורה לא ידעתי את המרחש בכל החזיתות. אבל הקשבנו לקשר האלהוטי ושמענו מה שמסרו מתוך המעוזים המבותרים שלנו. סם הודיעו: "עולים עלינו עשרות טנקים - שילחו מהר טנקים". תשובת המפקדה הייתה: "תחזיקו מעמד !!!" ושוב מהמעוז: "אזלה התחמושת - שלחו מהר תחמושת". והתשובה "תחזיקו מעמד !!!" וידענו שהמעוזים אבודים. הייתי ביחידה שפעלה באיזור הצפוני ביותר של התעלה. כל האזור מלא ביצות מלוחות. הטנקים שוקעים סם בביצה. אפשר לנוע רק בדרכים וצירים מרכזיים. הקשר שלנו עם העורף היה רק דרך הליקופטר, בו היה מקום ל-35 איש, אבל היה צורך להטיס תגבורת במהירות ואז הוא התמלא פי כמה מן המותר.

המוצב שלנו פנה לים התיכון בקרבת תחילת תעלת סואץ. בקרבות שלנו סתרה המציאות את אשר למדנו באימונים. למדנו שבקרבות על הטנקים להתקדם ואחריהם חיל רגלים. הנה המצרים שלחו קדימה את חיל הרגלים ואחריהם נסעו הטנקים. מתפקידו של חיל הרגלים להסיר מכשולים ולסלק טילים אנטי-טנקיים. הם היו מצויידים בטילי כתף ובהם הם פגעו בטנקים שלנו.

על המוצב שלנו עלו מכל הצדדים ומתחו באש תופת מכל הכיוונים. מלבד הטנקים הפכוזו אותנו בארטילריה כבדה. שמענו את צפצופי הטילים באויר והפגזים פגעו בכל מקום. היו לנו אבידות רבות. פינאי הנפגעים היה בגדר מבצע קשה ביותר. פעות רבות נמשך הקרב עד רדת החשיכה. אחרי החשיכה קיבלנו פקודה נסיגה. למחרת חזרנו בתגבורת של גדוד צנחנים, אלא שמצאנו את המקום ריק ממצרים. בגלל האבידות הרבות שגרמנו להם ובגלל שאזלה התחמושת הם נסוגו והצנחנים כלל לא ניתקלו בהם. מהמוצב הזה החלה אחו-כך הפירצה שבחזית הזאת.

יש למצרים ציוד משוכלל שקיבלו מהרוסים וכן הדרכה של הרוסים. לחימתם היחה עקשנית, והתברר שאלה שלחנו נגדנו היו חיילי קומנדו בפיקודו של קצין בכיר. למרות זאת עלינו עליהם בקרבות וידינו היחה לבסוף על העליונה.

לכת אלה

במזכירות

4.11.1973

2.11.1973

**** נושא הישיבה: החארגנות המזכירות לחדשים הקרובים.**

נוסף לחברי המזכירות השתתפו בדיון: זכריה בירן, מאיר גבריאל, צבי מנבר, אשר צפריר.

אריה פסקי הסביר את הצורך בבדיקה מחדש של איוס המפקידים כתוצאה משהכרה של מספר חברים לחזור למקום עבודתם הקודם, וכן את הצורך בבחינת חכנית המשק לאור המצב החדש.

יעקב שפי - הסביר שיש לשחרר מיידית את גיורא בר מאחר והוא אינו מבצע את עבודת הגזברות במלואה וזה פוגע בעניין. המזכירות ביקשה את יעקב להמשיך בגזברות עד שחרורו של גיורא.

יואל קציר: הסביר כי בחדשי הסתיו אין הכנסות ומשק הכספים נמצא במצב יותר קשה ולא דווקא בגלל המלחמה. יש לחכות עוד שבועיים, עד שנדע באם חוזרים חברים הבייתה מביק מרכזי הענפים וחברי המזכירות ואז להתארגן בצורה מסודרת.

זכריה בירן - מציע לא לגעת בחכנית המשק עד שובו של סולל ולא לבצע השקעות בחקופה זו אלא לבצע רק את הדברים השוטפים.

אשר צפריר - מציע לשבח עם כל ענף ולבדוק את בעיות המיוחדות שלושה חדשים הקרובים ולבצע כל דבר הכרחי. כן לגשת להחלטות בשטח החברתי הקשורות במצב המיוחד, כגון: הוצאות מיוחדות, נסיעות מיוחדות וכו'.

ס ו כ ט

המזכירות הנוכחית ממשיכה לפעול בחקן של מזכירות חירום. אינה מחליטה או משנה דברים יסודיים כגון: תכנית משק וכו'. בעוד שבועיים מחננת בפורום נרחב לבדיקת המצב מחדש. לאור החלטה זאת מתבקשים החברים מאוד לחכות עוד פרק זמן עם בעיות שוטפות, עד שיוגדרו רשמית תפקידי חברי המזכירות בחדשים הקרובים באסיפה.

ח ס ו ר ב מ י ס ו ב ח ש מ ל

הציבור מתבקש להקפיד על חסכון בשימוש במים ובחשמל. המחירים עלו בשיעור ניכר.

**** החלפתה של רחל שולר באקונומיה:** רחל העלתה מחדש את בעיית החלפתה בתפקיד, אולם נענתה ללא דיון לבקשת המזכירות לדחות את הבקשה לעוד שבועיים ואז לדון בנושא, לאחר שיחברו מספר דברים כגון: שחרור חברים נושאי תפקידים מהצבא.

**** מלווה מרצון:** אריה פסקי נחן הסבר מפורט ומקיף על אופן ביצוע מלווה המלחמה מרצון. מזכירות הקיבוץ ממליצה שלא ייתרמו כספים מהתקציבים האיס-יים של החברים, אלא התרומה היא בצורה מרוכזת ומסודרת בגובה הסכום שהוטל על כל משק. נקודה חשובה זו תוסבר לציבור בפירוט.

**** גרעין "יורם":** הגרעין הנמצא במשקנו של ה"מכבי הצעיר" נשאר ללא מדריך (לאחר גיוסו של ראובן אתר) המזכירות דנה עם נציגי הגרעין, שמעה את הבעיות והחליטה על מספר צעדים מידליים: קניית משחקים למועדון, רכישת מספר שולחנות למועדון, הטאלת שולחן הפינפונג מאחד החברים לתקופת שהוהו של הגרעין. הוחלט לעשות מאמץ לשכך את חברי הגרעין במידת האפשר בענפים קבועים, לקבוע חברים שיעזרו בענייני תרבות ועוד ועוד.

**** כובעי צמר לחיילים:** הוחלט לקנות צמר ולעשות מכצע בבית, של סריגת כובעים לחיילים (הענין בוצע כבר). בתיה מזור מרכזת את המבצע.

**** החלפת תפקידים:** אשר צפריר מחליף את טיבי שחר באחריות לכל נושא הרכב והנסיעות. חנה ממלוק מחליפה את עתליה בסידור עבודה.

**** הוחלט לקיים דיון במזכירות בהשתתפות מספר חברים נוספים על ארגון עבודה המזכירות בחדשים הקרובים. החברים שהוהו את המזכירות במלחמה חייבים לחזור למקומותיהם הקודמים בעבודה. יש צורך לבדוק את בעיית איוס התפקידים.**

ל נ ו ר י ת ו ל מ י ק י
להולדת בנם הבכור ל-רן

ברכות חמות לרחל וגזרול
ולמשפחתו של מיקי

מבין מכתבי התנחומים הרבים שהגיעו לרעיה ולביהח"ר "גת", אנו מביאים לפרסום את מכתבו של מנהל המכירות מ"אגמו" - נהריה :

לכבוד
"גת" בע"מ
גבעת-חיים

חברים נכבדים,

בהלם מוחלט קבלתי את הידיעה האיומה על נפילתו של יוחנן.
אולי קשה להאמין, אך מוחו של יוחנן פגע בי אישיה ללא שיעור, יותר מאשר נפילתם של שני קרובי משפחה שלי.
לעיתים מתקשרים לאדם שפוגשים אותו בענייני עבודה יותר מאשר קשרי עבודה דורשים.
חברי לעבודה ואני נקשרנו ליוחנן בקשר ידידותי עמוק, הדבר לא היה מפתיע - יוחנן היה תמיד מחייך, תמיד רגוע וחמיד היה לו זמן לכל בעיה.
איני חושב שמישהו שפגש את יוחנן יכול לשכוח אותו.
אנו משתתפים ביגונה העמוק של רעייתו, ילדיו וביגון כל מכיריו.
אין בפינו מילים לחאר את אבלנו הכבד.

שלכם,
חיים בודין
"אגמו" בע"מ

באבל פבר

אנו, חברי גבעת-חיים המאוחד,

משתתפים באבלם הכבד וצערם הרב של המשפחות
ובית גבעת-חיים איחוד

בנפול בניהם: אילן ברונר הי"ד - בנם של פרי ואילזה ברונר
דודו אהרון הי"ד - בנה של לוטה אהרון
אמיתי נחמני הי"ד - בנם של ג'ני ועדי נחמני
בנימין ברגשטיין הי"ד - בנם של שושקה וברגל ברגשטיין.

נעדרים: יאיר ענבר
חנוך אהרון
אברהם קורין

המלחמה קשה, מרה

אך יום יבוא והשלום ישלום
ומלחמות לא יהיו יותר אף פעם
אז נוכל על הגבעות כבר לעלות
נראה פרחים אדומים ושדה חלתן
והשמים הכהים יבהירו שוב
והימים לא יסערו יותר אף פעם
ואוניות אשר יפליגו למדינות
שלום ישאו למרחבי עולם.

עפרה גור (כתבה ז')

המלחמה קשה, מרה
מדוע זה, ואיך פרצה:
בין שדה פרחים ושדה חלתן
פרצו האש והעשן.
וצפורים לא נודדות
והספינות לא מפליגות
והימים שוב סוערים
ואנשים שוב רגוזים.

מדוע זה צריך לקרות
מדוע אי-אפשר לחיות
לחיות סתם ככה בשלווה
ללא עשן ומלחמה?

בפנתבי הנתנדבים

לכבוד

מר אביגדור כרמי / אגף להכשרת אנשי חו"ל / משרד החקלאות

15.8.73

בגלל פרוץ המלחמה והנסיבות הקיימות אני מרגיש חובה לעצמי למסור לך על כוונתי לעתיד: הייתי רוצה להשאר בישראל עד סוף הקורס. העבודה שלי בישראל בקיבוץ לא מופרעת בשום צורה על-ידי המלחמה. למעשה אני עובד יותר קשה ויותר שעות ומתוך כך למדתי הרבה יותר. ברצוני לומר לך שאני מקבל על עצמי אחריות מלאה על השארותי בישראל למשך הזמן הזה. בחודשים האחרונים התקשרתי לארץ הזאת ובתוך ימים אחדים גדלה הערצתי אליה עד למעל ומעבר למה שאני יכול לקבוע במילים. לעזוב את ישראל ולנסוע להודו כרגע היה כמו להפקיר את מי שהעניק לך כה רבות שמעולם לא אוכל לעשות זאת. אני מעדיף להשאר ולעזור במאמץ המלחמתי ולו גם רק על-ידי עבודתי בפרדס או כל דבר אחר, גם הקטן ביותר שיוטל עלי. אני מוכן גם להלחם למען ישראל בכל רגע שיזרשו זאת ממני.

מק מקייה

*** **

ליורם היקר.

15.8.73

אני לא יודע מתי ואיפה תקבל את המכתב הזה, אם בחזיתו ואם בביתו. בשבילי היה השבוע האחרון כשבוע שלא מן המציאות. אינני יכול לתאר לעצמי שהאויץ בה ביקרתי לפני 3 שנים טוב נמצאת במלחמה ואנשיה טוב לוחמים לקיומם. אבל כמובן מה שבשבילי ואחרים כמותי היה נראה כלא מציאותי, היה חמיד מציאותי מאוד בשבילכם. אנחנו היינו תמיד עיווריים ולא ראינו כלום עד שנוכחנו שאתם כבר בתוכה של מלחמה, ואפילו אז אנחנו פחדים וחושבים בצורה אנוכית על עצמנו בלבד ואיך להבטיח את שלומנו. לו אפשר היה הייתי בא ונלחם יחד אתך. אבל מאות בחורים נוריוגיים כבר נדחו על-ידי השגרירות שלכם באורלי. ממילא אני בטוח שתתחדרו בעצמכם. אני מקווה שהפעם יהיו הערכים מנוצחים כך שלא ינסו טוב להלחם. אני מסוכנע בכך שתנצחו וזו גם זעתם של הרוב בסקנדינביה. בכל זאת אני מצטער שהחמיכה שג'חנה לכם מהפוליטיקאים שלנו היא כה עלובה וחלשה. אני עצמי מתבייש בה. אני מקווה שאתה יצאת שלם ובלי פגיעות ובעיצומו של הקרב תדע שאתה לא עומד לבד, אנחנו באמה חושבים עליכם וחומכים בכם. ניצחונכם יהיה ניצחוננו.

שלום שלום,

לונד - שודיה

*** **

לפרות שלום,

14.8.73

פרנסיס ואני חושבים עליך ומחפלים שהמלחמה היגמר בקרוב. אנחנו יודעים שחברינו וידידנו לוחמים עכשיו. הלואי שיהיה למאמץ ולהקרבה שלכם ערך משמעותי. אנחנו גם יודעים כמה קשה עובדים אלה שלא בצבא כדי להחזיק את המשק. בבקשה תודיעי לנו אם נוכל להיות מתנדבים אצלכם, או אם קשה לארגן את ההתנדבות אז נוכל קודם כל להגיע בכוחות עצמנו. לא נטרנדך בזוטות חסרי חשיבות, שנינו בריאים ומחכים למילה ממך...

פרנסיס ופיליפ גינסבורג

*** **

לביה גבעת-חיים שלום.

4.11.73

עברה תקופה ארוכה מיום גיוסי לצבא, ולאחר שהספקתי בחלקו של הזמן לשהות גם באפריקה, מצאתי זמן פנוי לכתיבת מספר מילים. שמעתי בלב כואב על האסונות אשר פקדו את ביתנו, ובכל אשר אפנה אני רואה את המס הכבד משוא שאנו משלמים על. מלחמה זו שנכפתה עלינו, מי יתן וצורך הקיום שלנו יפסיק לגבות מס דמים גבוה. כיום אנו נמצאים במצב של מלחמה לא מלחמה ולמרות זאת עבודה רבה לפנינו עד שנזכה ליום שבו נשוב כולנו הביתה. מי יתן שאף מילותיו של חיים זופר בשירו האחרון "אני מבטיח לך ילדה קטנה שלי שזו תהיה המלחמה האחרונה" - אכן יתגשמו.

שלום לכולם,

ממאיר קפלן

מחלק מילון מס 785
כיוון מלחמת "שלט המזרח"

ב ח ל ה ף ה ש ב ו ע ...

קטנו מלחמת ביטוי בשפתנו הדלה למאורעות הגדולים והמופלאים של השבוע האחרון. עשו ועושים זאת
בבטרוך עילאי הכתבים והפרסונים בעתונות וברדיו ואנו לא סבענו מקרוא ומשמע אותם בכל פעם
היממה. על כך, רק על הכיח נוכל לספר בעמודים צנועים אלה. כיצד עמד ביח זה דרוך, נכון
ובוטח בפרוץ הקרבות, כשרוח חבריו וילדיו איחנה ואמונתם בנצחון בלתי מעוררת. ואם גם רעמו
התוהמים בסערת הקרב על גבולנו המזרחי, ואם גם הגיחו פמוסי האויב כדי לזרוע הרס בסביבתנו
לא הופר השקט. רק הלב החכוך למחשבה מה גדולה ואימה הסכנה לה צפויים היו באותה עת יטובינו

בצפון ובדרום.
כאמור, התנהלו אצלנו החיים כסידורם באותם ימים הרי גורל. בוקר בוקר יצאו המוני הילדים,
החברים וחסיבות העזרה לעבודה מסודת וכגנים, כשמכל עבר בוקעות בגאון החדשות על נצחונות צה"ל,
סהסעירו את העולם כולו ואת ליבנו מילאו בהערצה ותודה ללא גבול.
עוד יסופר על ימים גדולים אלה בהיאסף בנינו-חברינו מסדה המערכת, להם אנו מצפים בחרדת-לב,
בתפילה ובאהבה.
אחמול הנפנו דגלים לכבוד ירושלים המשוחררת. הבוקר נתבשרנו על הפסקת האש בכל החזיתות.
מה גדולים ומפוארים ימים אלה!

*** **

ל י ל י נ ו ב י מ י ס א ל ה

הציבור שנשאר בבית, כיוון שלא נטל חלק בתפקידי לחימה פעילים - עיקר דאגתו היתה להבטיח תנאי
בטחון ולקיים את ענפי הייצור. טבעי הוא שהמבנה הדמוגרפי שלנו כיום דרש פניה ראשונה אל בני
הכיתות הגבוהות (במלחמת השחרור הראשונה טרם היינו במצב מאוטר כזה).
מיד כינסנו את ילדי ביה"ס לפי שכבות גיל, ואם בכיתות הנמוכות נסבה הסיחה על כללי התנהגות
במצב חירום, על מניעת בזבז וכו', הרי לבנים הבוגרים - מכתה ט' ומעלה, כולל חברת-הנוער
הוטבר נוסף על אלה התפקיד החשוב שהוטל עליהם בטח העבודה. בין יום הם הפכו מתלמידים,
המתאוננים על עומס סיעורי-בית לעובדים עיקריים בענפי המסך ובמקרים לא מעטים אף לאחראיים
עליהם. בימים הראשונים הטילו עליהם גם את ביצוע תפירת השוחות באיזור המבוגרים והמגורים שלהם

לאחר יום עבודה קשה וארוך מן הרגיל.
יש לציין שבנינו ובנותינו עומדים יפה מאוד בעול שהוטל עליהם וגילויי הבגרות שלהם מעידים
כי אכן חוצבו על ערכים. לא היו טום טענות לא מצידם ואף לא מצד בני חברת הנוער, שגם הם נחלצו
במלוא כוחם לעזרת המסך.
הימים הגדולים פתחו בפני בני הנעורים אפשרויות להוכיח את עצמם ואין לזלזל בזאת, אך אנו מקוים
שעוד תינתן להם האפשרות לסכם את הלימודים שעזבו באורח כה פתאומי. לשכבת הילדים הצעירה
ממשיכים לנהל את סדר היום כרגיל אך מאז החלו הקרבות הם כמובן חיים את מאורעות הימים באינט-
נסיביות ובעירנות. הם הספיקו לבלוח כמה פעמים במקלטים ורוחם היתה מעודדת.
לילדינו בכל הגילים, לבני חברת הנוער - יישר כוחכם על עמידתכם הנפלאה בימי חירום גורליים אלה.

תרצה

מכאן אל כאן ...

ח ד ר ה ע י ו ן

חדר העין של "בית שרה" מטמט כעת לפעילות
של חוגים שונים. מוסדות וחברים טרוצים
לקיים סם פעולות כלשהן, חייבים להתקשר עם
אילנה וסרמן - אם הבית - לשם קביעת תאריך
ושעת הפעילות.

לכל חיילינו באשר הם שם:

מצפים לדרישות שלום שלכם במשך 24 שעות
ביממה. ישנה תורנות קבועה ליד הטלפון.
אנא התקשרו בכל שעה שרק ניתן לכם לטלפון

מספר: 063 - 24442
063 - 24443
063 - 24974

מחנה עלון "סיטים"
בית השטה

ללוצי שלום!

השבוע גם הטריקו הצטרף ל"מאמץ המלחמתי"
סיימתי לחפור לילדי מרום-גולן 240 תחתונים
תשובה לקריאת אס.או.אם של משפלות הגולן.
טרקה.

"מבצע תחתונים" היה חלק של מבצע כולל
של המחפרות להלביט את ילדי מרום-גולן,
שבגדיהם (וגם בגדי האמהות) נשארו שם
ביציאה המבוהלת.